

Setkání s Bohem a kdo, co to je B Ů H 3. Ex 33,18-23

1. čtení Marek 7,24-30 ?

kázání:

Bratři a sestry,

dnes potěší budeme společně přemýšlet a hledat, kdo to je, ten, kterému říkáme těmi třemi písmeny v našich modlitbách. B Ů H. Také mu říkáme Hospodin. Ale to je jen další slovo pro označení jeho samého. A co to znamená se s ním setkat. Našimi dvěma průvodci zatím byli Jób se svým utrpením a bezmocí, který Boha spatřil na vlastní oči, jak sám říká. A Jákob, který ve své noci, samotě, sám proti sobě s Bohem zápasil. A v tom všem se s ním setkal tváří v tvář. V tom dnešním hledání nám bude průvodcem Mojžíš. A omlouvám se Vám, kteří s Bohem v žádném vztahu nejste nebo příběh Mojžíše je Vám úplně cizí, že tomu dnešnímu povídání budete asi těžko rozumět.

Mojžíšův příběh je dlouhý. Nebudu ho tedy číst celý. Ale začnu od konce. No, od konce, vlastně se ukáže, že je to jen nový začátek, takže vlastně prostředek jeho příběhu o setkání s Bohem. Poslyšte tedy čtení z 2. knihy Mojžíšovy z 33. kapitoly od 18. verše.

.....

To je, co? Tak takhle se to dělá, když se chce někdo skutečně setkat s Bohem. Prostě mu řeknete: Dovol mi spatřit svou slávu. No a pak se to stane. Bůh vás poslechne a hned se u něj najde místo, abyste tu velkolepou akci mohli zažít a přežít. Dokonce vás přikryje svou dlaní. Takže sice nespátříte jeho tvář, to člověk nedokáže, ale můžete si prohlédnout jeho dlaň a Boha spatříte zezadu. No, tak jestli chcete, vzhůru do toho. Má to háček? Jo, má to háček. To vše ano, pokud jste Mojžíš. Stejně tak před tím Jákob a před ním Jób. To nejsou naše příběhy. Nejsou psány tak, abychom je napodobovali. Bible není příručka. Není to učebnice napodobování. Je to kniha příběhů, ve kterých se smíme nacházet, smíme do nich vstupovat, smíme jimi být osloveni, proměněni. Nebo připraveni na ty naše příběhy.

Takže háček je ten, že je to Mojžíšův příběh. A zrovna tahle část jeho příběhu (kap. 32 a 33 knihy Exodus) je jedna z nejkrásnějších v Bibli. Nejdokladnějších, snad nejměkavějších pro toho, který už s Bohem něco prožil. Tak poslouchejte.

Začíná to tím, když si Izraelci vyrobí na poušti to pověstné zlaté tele. Mojžíš je zatím na Hoře, kde má od Boha dostat pro Izraelce desatero. A když Bůh uvidí, co to Izraelci udělali, že místo skutečného Boha teď uctívají zlatý tele, zazní k Mojžíšovi tato slova: **"Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skoncuji s nimi; z tebe však udělám veliký národ."** Bůh stvořitel a vládce dějin říká Mojžíšovi, co má udělat.

Kolikrát jste Boha prosili slovy: Co mám dělat, Bože? Jenom mi to řekni a já to udělám. A kolikrát jste uslyšeli...nic. Ticho. Já asi skoro, úplně vždycky...slyšel to ticho. A Mojžíš, ten to teď slyší. Ví, co má udělat. A vlastně to má ještě jednodušší. On nemusí dělat nic. Jenom nechat Pána Boha, aby dělal. Bůh Mojžíše vlastně žádá o dovolení. A Mojžíš řekne: Tvá vůle se staň? NE! Mojžíš řekne: Nedovolím. Já člověk Ti to, Bože, nedovolím. **"Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skoncuji s nimi;"** Nenechám. A místo toho prosí, přemlouvá, ukecává, dokonce poučuje Boha, že takhle se to přece nedělá. Na jednom místě to až vypadá, že Bohu dokonce vyhrožuje. (Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!) A Bůh? **A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.**

To je, co? To je příběh. Jenže to je teprve začátek. Dobře, Bůh se nechal pohnout k lítosti a Izraelce nezničil. A říká Mojžíšovi: Půjdete do země oplývající mlékem a medem. **Já však nepůjdu uprostřed vás**, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošíjný." Ale že pošle před Izraelem svého posla. A co na to Mojžíš? Ale Pane Bože, to přece nejde. A vždyť jsi říkal, že tohle a támhle to a že mě znáš jménem a ... a navíc, Pane Bože, je to Tvůj lid. Takže?

"Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinutí."

A Mojžíš? Pane Bože, to ne. To je málo. Že půjdeš s náma. Ti lidi tam dole potřebují, abys byl mezi něma, aby

na vlastní oči zažívali Tvoji přítomnost. Jinak nás odtud vůbec nevyváděj.

A Bůh? "Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem."

Chápete to? Bůh tady člověku jasně říká, co má dělat. Že vlastně nemusí dělat nic a ono to dobře dopadne a ještě z toho ten člověk vyjde jako hrdina a praotec zakladatel. A Mojžíš řekne: Ne. A Bůh ustoupí. A Mojžíš řekne: Ne. To je málo. A Bůh znovu ustoupí. A Mojžíš řekne znova Ne. A Bůh znovu ustoupí. Třikrát. A já nevím, jestli se mám bát nebo se smát.

A to ještě pořád není konec. Po tom všem tentokrát Mojžíš řekne: A teď mi dovol spatřit Tvou slávu. A teď se s Tebou chci setkat úplně. Tak nejvíc, jak to jde.

A Bůh řekne. Ano. U mne je místo.

A já v celém tom příběhu vidím dvě důležité věci pro nás, bratři a sestry. Tou první je: Bůh ti nebude říkat, co máš udělat. Nebude ti dávat povely protože ty nejsi pejsek. Jsi člověk. A je-li nějaký Bůh, pak ten Bůh chce, abys byl člověkem. Se svojí svobodou, se svojí volbou, se svojí vůlí, se svojí odpovědností. Ne poslušně vycvičeněj čokl. Máme se dotazovat na Boží vůli, hledat ji. Ale ne proto, abychom příběhli, sedli, lehli, zůstali, chcípili. Máme hledat Boží vůli, abychom věděli, co je dobré. A činili dobro, protože je dobré. Protože chceme. Ne proto, že jsme dobře vycvičení.

Ta druhá věc. Ta je možná ještě důležitější. Mojžíš tady přemlouvá, ukecává, smlouvá, prosí i vyhrožuje a Bůh pokaždé ustoupí. Ne proto, že by Mojžíš Pána Boha přechytračil a překecal. Věřím, že v tom příběhu máme zahlédnout, že právě tady Mojžíš vyrostl a dospěl. Přesně do toho, kým podle Boha má být. Milujícím. Milujícím ty hloupé, sprosté, nevěrné Izraelce. O to celou dobu jde. Mojžíš celou dobu zápasí za ty ostatní lidi. Vyrostl a dospěl k lásce. K té Boží lásce, která nemiluje za něco. Ale která miluje, protože je prostě láska. Tečka.

A až tady se člověk Mojžíš skutečně setkává s Bohem. V tom, když miluje ty, kteří si to nezaslouží.

Amen?

Ještě ne. To by byl příliš rychlý hepyend. Ono to pokračuje dál. O spoustu kilometrů a měsíců a zkušeností později:

Numeri 14:11 Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal?"

12 Budu ho bít morem a vydědím jej, a z tebe učiním větší a zdatnější národ, než je on."

13 Mojžíš však řekl Hospodinu: "Uslyší o tom Egypt'ané, neboť z jejich středu jsi vyvedl tento lid svou mocí,

17 Nuže, nechť se prosím vyvýší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi:

18 »Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení.«

19 Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem."

20 **Hospodin odvětil: "Na tvou přímluvu promím."**

Amen